

på platsen. En närmare undersökning visade dock att detta tydligen icke var fallet.

Stockholm den 17 juni 1941.

Carl-Fredrik Lundevall.

I Uppland ha upprepade gånger aftonfalk så ofta iakttagits, att det ej synes vara otroligt, att arten där blir bofast. Red.

Ovanlig häckplats för nötskrika, *Garrulus glandarius glandarius* (LINNÉ).

Tidigt på morgonen den 11 maj 1938 gick jag på krönet av den väldiga södra stenvallen i Sorby borg, en fornborg i Rytterne s:n, Västmanland, då en nötskrika flög ut under en större flat sten alldeles vid mina fötter. Till min förvåning upptäckte jag mellan blocken ett bo med 6 ägg. Det låg väl gömt i översta delen av ett c:a 150 cm. högt, nästan lodrätt parti av den nedrasade ringmuren, icke synligt uppifrån och även utifrån delvis dolt av en trädstam. Fornborgens omgivningar äro barrskogbevuxna och förefalla att kunna erbjuda fågeln typiska häckplatser i överflöd.

E. LÖNNBERG meddelar i sin text till M. och W. VON WRIGHT, Svenska foglar etc., Sthlm 1915, p. 17, att nötskrikan undantagsvis häckar på marken. Detta torde dock ytterst sällan inträffa, ty jag kan icke erinra mig ha påträffat någon liknande uppgift annorstädes i den ornithologiska litteraturen.

Följande dag, den 12 maj, innehöll boet ännu ett ägg. Sju ungar kläcktes den 29 maj efter 17 dagars ruvning. Därmed erhöi jag belägg för min uppgift om nötskrikans ruvningstid, som publicerades i denna tidskrift 1934, p. 13, och som återgivits i NIETHAMMER, Handbuch der deutschen Vogelkunde I, Leipzig 1937, p. 31.

Den 3 juni voro alla ungarne försvunna ur boet. Måhända hade de fallit offer för hermeliner, som höllo till i en annan del av fornborgen.

John Bernström.

Skäggdopping, *Podiceps cristatus cristatus* (LINNÉ), häckande vid Nässjö.

Under ett uppehåll i en trupptransport hade jag den 9 juli 1940 tillfälle att i Runnerydssjön invid Nässjö järnvägsstation iakttaga flera par skäggdoppingar med halv vuxna ungar. Som denna sjö ligger icke mindre än 290,8 m. ö. h. och c:a 90 m. över MG i Jönköpings län, saknar iakttagelsen icke sitt intresse. Skäggdoppingen räknas nämligen av EKMAN till »de sydkandinaviska lerområdenas fauna», en f. ö. tämligen heterogen grupp, och har först under innevarande århundrade börjat sprida sig över det smäländska höglandet. Nu har den sålunda tagit även en bland de högst belägna sjöarna inom detta område i besittning.

John Bernström.

Sen hä

Den 29 svala, som folkets upp fötts i sam

Riksmu dermanlanc ning av er socken. Ö ringen, om det var bl på hittplats tydligen nys vara ett b Den ringm före ringen

Än

Omkrir kråka med översändes följande up Labiau, Ost märkningen I detta kråka, som skrift, 1940, ungefär en

Brusi

Under 1940, sid. 27 möjligen te talas nämli därefter tjä läsare syna ej något en

¹ I såvä om finska i under hemf